చిన్నమనసు

కొరుకొండ సత్యానంద్

"ఛీ... ఛీ! వెధవ కొంప, వెధవ మనుష్యులు"

రుసరుసలాడుతూ వీధిలోకి వచ్చి చెప్పులు తొడుక్కొని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు జగదీష్

అలా కోపంగా వెళ్ళిపోతున్న భర్త వైపు అచేతనంగా చూస్తూ ఉండిపోయింది శాంతి

ఆమెకూ కోపం వస్తుంది ఆమెకూ చిరాకుగా ఉంది కానీ, ఆడదానిగా ఏమీ చేయలేకపోయింది

అతని కంత కోపం రావడానికి కారణం శాంతి కోరిన కోరిక జీవితాన్ని పంచుకున్న భార్య, సర్వం భర్తే అని అనుకునే భార్య ఆ మాత్రం కోరిక కోరకూడదా!?

అసలు తనేం కోరింది?

పండగ కదా అని ఒక చీర కొనమని ముందే చెప్పింది ఆర్థికమైన ఇబ్బందుల వల్ల కొనలేక పోయానని చెప్తే తను మాత్రం ఊరుకోదా? తను మాత్రం అర్థం చేసుకోలేదా!?

అంత మాత్రానికి అంతలా విసవిసలాడిపోవాలా!?

పండగనాడు దేవుడి దగ్గర పెట్టడానికి ఓ క్రొత్తబట్టైనా లేదు అని అంది ఆడదానిగా కాస్త ఎక్కువే అంది అందుకని, అంతదానికే 'కయ్'మని లేచిపోవాలా? అంతలోనే అంతలా విసుక్కొని అలా బయటకు వెళ్ళిపోవాలా?

ఈ మగవాళ్ళ బుద్ధే అంత!

భార్య ఏది అన్నా, తమ చాతగాని తనాన్ని ఎత్తి చూపిస్తుందనే భావనే కలుగుతుంది వాళ్ళకు! భార్య కోరిన సామాన్యమైన కోరికను జల్సా, దుబారా, ఆలోచించడం రానితనం అని అనుకుంటారు

అలా అలా ఏవేవో అనుకుంటూ కూర్చుంది శాంతి

కొంత సేపయ్యేసరికి ఆ ఉడుకుమోత్తనం తగ్గుముఖం పట్టింది

ఆమె ఆలోచనలు భర్త మంచితనం వైపుకు మొగ్గాయి

అతను అలాంటి వారా? పెళ్ళైన క్రొత్తలో ఎంత బాగా చూసుకొనేవారు? ఇప్పుడు మాత్రం? ప్రతి సంగతినీ, ప్రతి కుటుంబ విషయాన్నీ తనతో చర్చించి, తన సలహాతోనే ఏ పనైనా చేస్తారు వచ్చే జీతం చాలక, ఒక ప్రక్క పెరిగిపోతున్న ధరల్ని తట్టుకుంటూ, ఇంట్లో ఖర్చులకు, పిల్లల కాన్వెంటు చదువులకు కష్టమైనా, వాళ్ళ ఫీజుల్ని కడుతూ జాగ్రత్తగా సంసారాన్నీదుకొస్తున్నారు నా వాళ్ళు, అతనివాళ్ళు వచ్చి ఎన్నిరోజులున్నా, ఎంత తిన్నా విసుక్కోకుండా గుట్టుగా అన్నింటినీ సరిపెట్టుకొస్తున్నారు

కానీ, తనే! తొందరపడి చీర గురించి గుచ్చి గుచ్చి అడిగింది అతనెంత బాధపడకపోతే అలా బయటికి వెళ్ళిపోతారు?

ఇంట్లో ఆడదాని ప్రవర్తన మగవాడిమీద ఎంత ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందో!?

తను కూడా ఉద్యోగం చేసి వేడ్నీళ్ళకు చన్నీళ్ళు తోడుగా ఉందామంటే తను పదో తరగతిలోనే చదువుకు స్వస్తి చెప్పేసింది

అలా అన్నింటినీ తనలో తనే ఆలోచించు

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

★ కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి

★ ప్రతీ కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.

★ వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!

★ వ్యాఖ్య చిన్నదిగా క్లుప్తంగా వుండాలి అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ వూరు అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.

★ సొంత చిరునామా గల తపాలా బిళ్లలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను త్రిప్పిపంపడంజరుగుతుంది దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.

★ ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలనకి ఐదారువారాలు పట్టవచ్చు.

★ పండుగల కార్టూన్‌లు – బాగా ముందుగా వాటి కవరు మీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం

★ రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవదని మనవి.

★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగావచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులంటించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

– సం॥

చిన్న మనసు

కొని బాధపడుతుంది గత జలసేతు బంధనం అని అనుకొని సిగ్గుపడింది శాంతి

అసలు వీటన్నింటికీ కారణం ఎవరు ?

ఆ రంగమ్మ కాదూ!? అదే నిన్న అలా అని ఉండకపోతే, తనలో ఆ భావం కలిగి ఉండేదా ?

అది ఎంత గొప్పగా చెప్పుకుంది ???

రంగమ్మ శాంతి వాళ్ళింట్లో పనిమనిషి పిల్లల్తో శాంతి చేసుకోలేదని, శాంతి వద్దన్నా జగదీషే ఆమెను కుదిర్చాడు రంగమ్మ శాంతి కంటె రెండు మూడేళ్ళు చిన్నదే అయి ఉంటుంది ఒక కొడుకు కూడా ఉన్నాడు ఆమెకు

రంగమ్మ పనిమనిషే అయినా ఒక ఆడదే!

శాంతి రంగమ్మకు యజమానురాలే అయినా ఆమె కూడా ఆడదే!

అందుకే ఈ గొడవ! అందుకే ఈ కథ!!

శాంతి లాంటి మధ్యతరగతి ఆడదాని మనసు ఆకాశానికి, భూమికి మధ్య అస్తవ్యస్తంగా ఊయలలూగుతుంది ఆమె ఆశలు ఆకాశాన్నందుకోలేక, భూమిమీదే పడి ఉండలేక భూమ్యాకాశాల మధ్య ఊగిసలాడుతుంటాయి ఎప్పుడూ ఆమె సతమౌతూ ఉంటుంది సంస్కారం ఉన్నా, ఆలోచనలు ఎన్ని ఉన్నా అప్పుడప్పుడూ అవి బండబారిపోయి మొండిగా తయారౌతాయి వింతగా ప్రవర్తిస్తాయి అనుకోని పరిణామాలకు కారణాలౌతుంటాయి

ఆ ఒక్క లోపమే లేకపోతే ఆమె ఎంత సంపూర్ణ గృహిణి!?

రంగమ్మ గుర్తుకు వచ్చి శాంతి మరలా చిరాకు పడిపోయింది నిన్న తనకు, రంగమ్మకు మధ్య జరిగిన సంభాషణ గుర్తుకు వచ్చింది

"అమ్మగోరూ! పెతీ యేడూ పండక్కి మీరే పెట్టేవోరు ఏదో పాత చీర "

"అవునే! ఇప్పుడేమంటావ్ ఈ యేడు కూడా పెడతాన్లేవే!"

"అమ్మగోరూ! మీకీ యేడు ఎన్ని చీరలు కొన్నారండి ?" అని అడిగింది రంగమ్మ

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం ఎలా చెప్పాలో అర్థం కాలేదు శాంతికి

ప్రతి సంవత్సరం రెండు మూడు చీరలు కొన్నారని గొప్పగా, దర్జాగా చెప్పేది కానీ, ఈసారి ఒక చీర కూడా కొనలేదని ఎలా చెప్పాలి ? జగదీష్ కొనలేదని చెప్పాలా ? కొనలేరని చెప్పాలా ? కొంటారని చెప్పాలా ? ఏం చెప్పాలి ?

ఆమె మదిలో అనేక ప్రశ్నలు మొలకెత్తాయి

ఆలోచించుకొని చెప్పింది శాంతి

" ఇంకా కొనలేదు కొంటారట "

రంగమ్మ సంతోషంగా ముఖం పెట్టి "అమ్మగోరూ! ఇయ్యేడు ఏ అమ్మోరు మా మావఁ మీద పూనిందో గానీ, కొత్తచీర కొనుక్కోమని ముప్ఫై రూపాయిలిచ్చేడు సాయంకాలం సంతకెల్లి కొందాం అని కూడా అన్నాడు " అంది.

ఆ మాటకే 'శాంతి' అనే ఆడ హృదయంలో అసూయ చెలరేగింది

ఎన్నడూ కొన(లే)ని భర్త ముచ్చటగా పండక్కి ఓ చీర కొంటున్నాడని ఆడదానిగా మురిసిపోతూ చెప్పింది రంగమ్మ

తనింట్లో మిగిలిపోయిన మెతుకుల్ని ఆశగా పట్టుకొనిపోయి పూటగడుపుకునే నిమ్న స్థితిలో ఉన్న రంగమ్మ తనని ఎగతాళి చేస్తుందేమోనని అనుమానంగా, అసూయగా ఆలోచించటం మొదలు పెట్టింది శాంతి

దీనికెంత గర్వం? ప్రతీ సంవత్సరం తను విప్పి పారేసిన చీర సింగారించుకొని తిరిగేది ఈ యేడు ఎలాగో దానిమొగుడు కొంటున్నాడని మురిసిపోయింది

ఆ చీరైనా ఎంత ? ముప్ఫై రూపాయల చీర! ఉతికితే గజంన్నర ముడుచుకుపోయే చీరకే అందంత మురిసిపోతోంది హుఁ చిన్న బ్రతుకులు చిన్న మనసులు మాటలు మాత్రం మహాపెద్దవి

కానీ –అది ఆ చీర కట్టుకునే, రేపువస్తుంది చాలాసార్లు కట్టుకున్న చీరనే నేను రేపుకూడా కట్టుకోవడం చూసిందంటే అదెంతలా గర్వపడిపోతుంది ? మరింతగా నా దగ్గర పోజు కొట్టెయ్యదూ!?

అది నేను భరించగలనా!?

ఆఁ నాది పాతచీరే అయినా, దాని చీరకంటే ఖరీదైన చీరేకదా!? అయితే మాత్రం ఏదైనా, ఏమైనా, క్రొత్తచీర క్రొత్తదే పాతచీర పాతదే!

అది ఆ క్రొత్తచీర కట్టుకుని నా దగ్గరకొచ్చి, గొప్పగా చెప్పుకుని మురిసిపోతుంది మాట్లాడుతూ మీకు కొత్తచీర లేదా ? అన్నట్టుగా చూస్తుంది

ఆ సంఘటన గుర్తొస్తుంటే ఇప్పుడే శాంతికి ఒళ్ళు చచ్చిపోయినట్లుగా అయిపోతుంది

అందుకే ఇందాక జగదీష్‌తో పోట్లాటల్లా మాట్లాడింది శాంతి జగదీష్ ఇక ఇంట్లో ఉండలేక బయటికి వెళ్ళిపోయాడు

ఉదయం కూడా ఒకసారి భర్తతో చిన్న పోట్లాట పెట్టుకుంది అప్పుడు రంగమ్మ మినప్పప్పు రుబ్బుతోంది దానికి వినబడితే బాగుండదని అంత గట్టిగా అనలేదు తర్వాత రంగమ్మ వెళ్ళిపోయాక, వంట పూర్తైపోయాక భర్త గదిలో పడుకొని ఉంటే, వండిన గారెలు రెండు శాంపిల్‌గా పెట్టి మొదలుపెట్టింది దాంతో ఆ గారెలు పూర్తిగా తినకుండానే బయటికి వెళ్ళిపోయాడు జగదీష్

నిన్నరాత్రంతా శాంతి ఆ చీర గురించే ఆలోచించిందిగానీ, భర్తను అడగలేకపోయింది

ఉదయాన్నే రంగమ్మ వచ్చి పని చేస్తున్నప్పుడు 'మీ ఆయన చీర కొన్నాడా రంగమ్మా ?' అని అడగాలనుకుంది శాంతి

కానీ, అలా అడిగితే, ఒకవేళ నిజంగా వాడు కొంటే, ఆ చీర గురించి, దాని మొగుడి గురించి ఎక్కడ గొప్పలు చెప్తుందోననుకొని ఏమీ అడగలేదు శాంతి

అప్పుడే ఆ ఆలోచనల్లో ఉన్నప్పుడే ఎదురైన భర్తతో చిన్నగా తగాదా పెట్టుకుంది జగదీష్, ఏదో సమాధానం చెప్పి ఊరుకున్నాడు

గడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది.

శాంతి తన గజిబిజి ఆలోచనల్లోంచి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది

''అమ్మా! ఆకలేస్తుంది అన్నం పెట్టవే'' పిల్లలు శాంతిని అడిగారు

వంట గదిలో పీటలు వేసి పిల్లలకి అన్నీపెట్టి గదిలోకి వెళ్ళి మంచంమీద జారగిలబడింది

''ఈయన భోజనానికి వస్తారో రారో'' అని దిగాలు పడింది

తను చేసిందానికి తనే బాధపడింది

అప్పుడప్పుడూ, చిన్న చిన్న తగాదాలైనప్పుడు జగదీష్ ఇక ఆ పూట భోజనానికి రాడు ఒకవేళ వచ్చినా భోజనం చేయడు ఆ అలక మరుపూటతో సరి! మామూలుగానే, భార్యతో సరదాగా, సరసాలాడుతూ, నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ ఉంటాడు

పండగ పూట భర్తను భోజనం మానేసేలా చేసినందుకు లోలోపలే దుఃఖపడింది శాంతి

కళ్ళల్లో సన్నని కన్నీటిపొర ఏర్పడింది

అలాగే ఓ గంట గడిచిపోయింది పిల్లలు ప్రక్క గదిలో పడుకుండిపోయారు

గడియారం ఒక గంట కొట్టింది

ఉదయం — తడిచేతులు చీరకొంగుతో తుడుచుకుంటూ వచ్చి ''అమ్మగోరూ! పప్పు రుబ్బేసేనండి ఉప్పు కూడా కలిపేసేనండి సరిపోనాదో, లేదో చూసుకోండి'' అంది

అప్పుడే భర్తతో చిన్నగా తగాదా అవ్వడంతో శాంతి ఏమీ మాట్లాడలేదు రంగమ్మతో

''అమ్మగోరూ! ఇయ్యాల పండక్కదండీ ఇంట్లో పొయ్యి ఎయ్యాల పిల్లోడికి నీల్లోయ్యాల మా మావఁ కూడా ఇంటికాడే ఉన్నాడు మిగిలిన ఇళ్ళు కూడా సూసుకొని మల్లా మద్దాన్నం వత్తానండి ఇప్పుడు నేనెల్లిపోనా అమ్మగోరూ!?'' అని అడిగింది రంగమ్మ

శాంతి ముఖం చిట్లించుకుంటూ 'సరే వెళ్ళు!' అని అంది

ఆ సంఘటన గుర్తొచ్చింది శాంతికి

అంటే అది ఇప్పుడు వస్తుందా? క్రొత్త చీర సింగారించుకుని, నాకు చూపెట్టి గొప్పలు పోవడానికి వస్తుందా? వచ్చి ప్రతి యేడులా నేనిచ్చేదాన్ని పట్టుకుపోతుందా?

ఈ సారి దానికి ఏమీ ఇవ్వకూడదు పిల్లలు అన్నీ తినేశారు రంగమ్మా! ఏమీ అనుకోకు అని చెప్పేయాలి లేకపోతే, ఈ రెండ్రోజులూ మామూలుగానే ఉండి, నా ఇంటిపని నేను చేసుకోగలనులే అనిచెప్పి పని మానిపించేయాలి

ఇలా రకరకాలుగా శాంతిలో ఆలోచనలు చెలరేగుతున్నాయి

అంతలో

వీధి తలుపును ఎవరో తట్టినశబ్దం విన్పించింది

'' అదిగో వచ్చేసినట్టుంది రాణి చవకరకం ఎరుపు చీరో, కాషాయవర్ణం చీరోకట్టుకొని పెద్ద హైక్లాస్ చీరలా ఫీలైపోతూ ఉంటుంది అయినా, అమ్మగోరూ! అని ఊరికే సాగదీసుకుని కేకలేసేది అసలు పిలవడం లేదేం? నాజూకుమీద దృష్టిపెట్టినట్టుంది ''అని అనుకుంటూగదిలోంచి వచ్చి తలుపు తీసింది, ముఖం చిట్లిస్తూ శాంతి

చిరాకుగా తలుపు తీసిన వెంటనే తన చూపుల నుండి తప్పించుకుంటూ లోపలకు వచ్చేసిన భర్తను చూసేసరికి ఎందుకో శాంతి గుండె గుభేలుమంది

జగదీష్ నేరుగా మధ్య గదిలోకి వెళ్ళి మంచం మీద వాలిపోయాడు

శాంతికూడా వెనుక గబగబా వెళ్ళింది ఆ గదిలోకి

''ఎవంఁడీ! ఎక్కడికెళ్ళారండి?''

''   ''

''ఒంటిగంట దాటిపోయింది భోజనానికి లేవండి ''

''   ''

''నేనుకూడా భోజనం చేయలేదు ''

'' అయితే నువ్వు చేసెయ్!''

''మరి మీరు!''

''రామారావు వాళ్ళింటికెళ్తే వాడు అన్నీ పెట్టేడు ''

''అయితే మాత్రం? వాటితోనే కడుపు నిండి పోతుందా? రండి, కొద్దిగా తినండి ''

''వద్దు వాడి సంసారాన్ని చూసాక కడుపు నిండిపోయినట్లయ్యింది ''

ఇంతవరకూ భర్త మరీ ముక్తసరిగా మాట్లాడినా ఆగగలిగిందిగానీ, చివరగా అన్న ఆ మాటను భరించలేకపోయింది శాంతి

అప్రయత్నంగానే ఏడుపు వచ్చేసింది ఆమెకు

జగదీష్ గోడవైపుకు తిరిగిపోయాడు అసహనంగా నిట్టూరుస్తూ

ఆ చర్యకు అదోలా అయిపోయింది శాంతి మనసు

ఇక అక్కడ ఉండలేక బరువెక్కిన గుండెతో బరువుగా నడుచుకుంటూ వరండాలోకి వచ్చి వీధి తలుపు వేసేసి కుర్చీలో కూర్చుంది

దుఃఖంతో గొంతుకు పూడుకుపోయినట్లయ్యింది బరువెక్కిన గుండెతో నీరసంగా ఉన్నట్టుంది

భర్త గురించి, తన గురించి రకరకాలుగా, అనేక కోణాల్నుంచి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టింది

అది ఆమెకు అలవాటు ఏ చిన్న గొడవ జరిగినా, మరీ బాధపడిపోయి, అన్నీ ఆలోచించేసి, కొంతసేపటికి మామూలుగా తయారైపోతుంది జగదీష్ కూడా అంతే ఎంత సీరియస్‌గా ఉన్నా ఆ పూటగానీ, ఆ రోజుగానీ దాటిపోయాక మామూలుగా, సరదాగా ఉంటాడు

ఒక అరగంట గడిచేసరికి ఆలోచనలన్నీ అయిపోయాక గుండె తేలికైనట్లయ్యింది శాంతికి

నెమ్మదిగా లేచి మధ్య గదిలోకి వెళ్ళింది మంచంమీద జగదీష్ నిద్రపోతున్నాడు లేపితే కసురుతాడనుకొని మరలా వరండాలోకి వచ్చి కుర్చీలో కూర్చోబోయేంతలో

'' అమ్మగోరూ! అమ్మగోరూ! శాంతమ్మగోరూ!'' అన్న పిలుపులు విన్పించి కూర్చోనే ప్రయత్నంమానుకొని అలాగేనిల్చుండిపోయింది శాంతి

'' ఆఁ వచ్చేసింది రంగసాని 'అన్న టైముకు టంచనుగా వచ్చేసింది సెలక్షన్, మాచింగ్ రాకపోయినా, ఎగుడు దిగుడు కుచ్చెళ్ళను సర్దుకోవాలన్న సంగతి తెలియకపోయినా అమ్మవారిలా తయారైపోయి ఉంటుంది దీని బుద్ధిని తగలెయ్య ఏవేవో ఇంగితజ్ఞానం కోల్పోయినదానిలా తిట్టుకుంది శాంతి రంగమ్మను

రంగమ్మ మళ్ళా పిలిచింది ''శాంతమ్మగోరూ!'' అంటూ

శాంతి అడుగులు ముందుకు పడ్డాయి అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళకు ఏదో ముదురు రంగు, పెద్ద పెద్ద పువ్వులున్న డిజైన్ గల చవకబారు చీరలో ఉన్న రంగమ్మ కన్పిస్తుంది అది నవ్వుతున్నట్లుగా. ఆ నవ్వులో బోలెడంత గర్వం ఉన్నట్లుగా ఊహిస్తుంది శాంతి

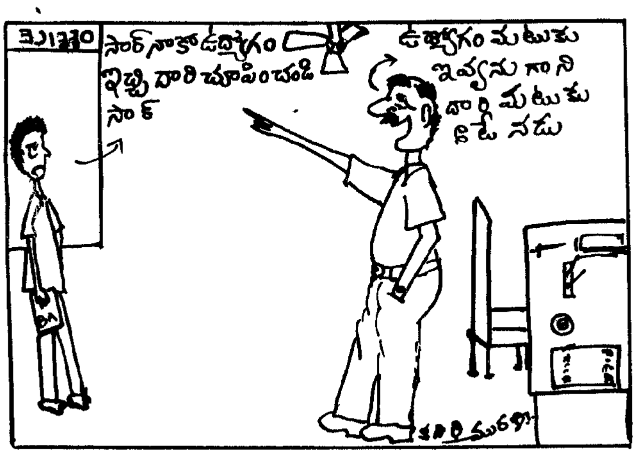

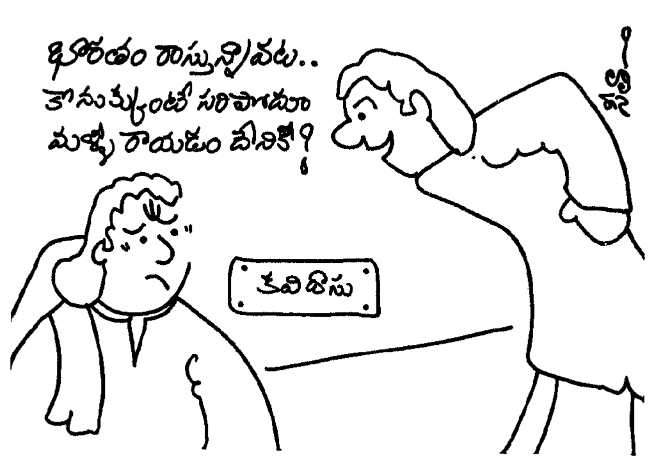

చిన్న మనసు

రంగమ్మ కొనుక్కునే చీర రంగు ఆమెకు నచ్చదు ఆ పూల డిజైన్ కూడా ఆమెకు నచ్చదు కానీ ఎందుకో శాంతిలో వింత అసంతృప్తి అసూయ, వెఱుపాసన తనకు లేని 'క్రొత్త చీర' అనేది రంగమ్మ ఉరఫ్ తన ఇంట్లో పాచిపని చేసుకొనే పని మనిషికి ఉంది అదొక్కటే ఆమె వింత ఆలోచనలకు కారణం

గడియతీసి తలుపులు తెరచింది శాంతి.

ఎదురుగా రంగమ్మ

ఆమెను చూసిన శాంతి ఆలోచనలు పటా పంచలైపోయాయి అంతవరకూ ఉన్న అహం, అసూయాలు ఒక్కసారిగా మాయమైపోయాయి తనకు తెలియకుండానే మనసు కొద్ది బాధతో మూలిగింది కొద్ది జాలికూడా కలిగింది ఎందుకో రంగమ్మమీద

కారణం రంగమ్మ క్రొత్తచీర కట్టుకొని రాలేదు

అగ్నిలా రాజుకున్న శాంతి హృదయం మీదికి ఆజ్యంలా రాలేదు

చన్నీటి జల్లులా వచ్చింది

శాంతి రెండేళ్ళ క్రిందట ఇదే పండక్కి ఇచ్చిన గళ్ళ ఆఫ్ వాయిల్ చీర కట్టుకొని వచ్చింది రంగమ్మ ఆ చీరకు అక్కడక్కడా చిరుగులు, కుట్లు ఉన్నాయి ఎర్రని జాకెట్టు భుజం దగ్గర కుట్టు కొద్దిగా ఊడినట్లు కన్పిస్తోంది

అందుకే శాంతి హృదయంలోని అసూయ, ఆందోళనలు నిమ్మళించాయి ఆమె మనసు ఏదో కొద్ది బాధతో మూలిగింది

''అమ్మగోరూ! పండక్కి నా వాటా నా కిచ్చేయండి బూర్లు, గార్లు ఇంకా ఏమైనా'' అంది హుషారుగా లోపలకు వస్తూ

శాంతి హృదయం ఎందుకో కుదుటపడి నట్లయ్యింది

ఆందోళన సముద్రం అంతా ఆవిరైపోయి ఒక చిన్న అనుమానపు మబ్బు మాత్రం మిగిలిపోయింది

పెరట్లో ఉన్న చీపురును తెస్తూ వరండా తుడవడం మొదలుపెట్టింది రంగమ్మ

మిగిలి ఉన్న అనుమానాన్ని అడిగి తీర్చుకోవా లనుకుందిగానీ, ఆమె పెదవులు విడివడలేదు

వరండా తుడుస్తూ ఏదో చెప్పడం మొదలు పెట్టింది రంగమ్మ

''ఏటో అమ్మగోరూ! ఒక పండగలేదు, పబ్బం లేదు మా మావ మాటకి నిలకడలేదు అయిదు సీసాలు తెచ్చేసుకొని నాత్రి నుండి అదే తాగడం అమ్మగోరూ! మావా! చీర కొనుక్కుదాం రారా!! అని అడిగితే ఏటన్నాడో తెలుసునా అమ్మగోరూ!?''

ఆత్రుత లోపల్నుండి తన్నుకు వస్తున్నా పైకైనంత జాగ్రత్త పడుతూ ''ఏమిటన్నాడు?'' అన్నట్లుగా రంగమ్మ వైపు చూసింది శాంతి

''ఇంకేటంటాడో మీకు తెలిదేటి అమ్మగోరూ? మా మావే కాదు, ఏ తాగుబోతు ఎదవన్నా అలాగే అంటాడు. ''

ఆత్రుతను ఆపుకోలేక ''ఇంతకీ ఏమిటన్నాడే?'' చిన్నగా తెచ్చిపెట్టుకున్న నవ్వు నవ్వుతూ అందిశాంతి

''ఏటంటాడండి? రేపు పండగనాడు నాకు మందు ముందా? నీ చీర ముందా? అందుకే ఆ డబ్బెట్టి ఈ సీసాలు తెచ్చేసేనే! అని తాగుబోతు నవ్వు నవ్వేసేడండి ఇంకేటంటానండి ఆడి సరదా కంటే నా చీర ముక్కువేటండీ? తాగి పాడైపోతాడని బెంగే గానండి, చీర తేలేదని నాకే కోపం లేదండి ఆడిమీద అయినా అమ్మగోరూ! డబ్బులుండాలిగానీ, ఏ మొగుడు పెల్లానికి చీర తెచ్చిపెట్టి చుట్టపెడదామనుకోడండి? '' అని ఇంకా ఏవేవో చెప్తోంది రంగమ్మ

దాని మాటలకు శాంతి మదిలో ముసురుకున్న మబ్బులు మటుమాయమౌతున్నాయి ఆమెకు రంగమ్మ భాషలో, మాటల్లో, దాని ముఖంలో ఎన్నో నిజాలు దాగి ఉన్నాయేమో నన్పించింది

రంగమ్మ ఇంకా ఏదో మాట్లాడుతూ వరండాలో ఒక మూల చీపురును పెట్టి శాంతి వైపు చూసింది

శాంతి ముఖంలో భావాలు చూసి రంగమ్మ చిన్నగా నవ్వుతూ ''అమ్మగోరూ! ఏటండీ ఆలోసిత్తన్నారు? తోమడానికి ఏమైనా ఉంటే పడేయండి తోమేత్తాను '' అంది

శాంతి రంగమ్మ వైపు చూస్తూ ''ఇవ్వాళ పని చేస్తావుగానీ, రేపు చేద్దువులే! ఉండు వస్తాను '' అని లోపలకు వెళ్ళి ఒక రెండు నిముషాల్లో మరలా బయటకు వచ్చింది చేతిలో పళ్ళెంతో

ఆ పళ్ళెంలో గారెలు, బూరెలు, అరటిపళ్ళు, కొబ్బరిచెక్క, ఆకులు, వక్కలు, ఒక పాత చీర, రెండు రూపాయల నోటు ఉన్నాయి

''ఇదిగో రంగమ్మా నీ పండగ మామూలు '' అని రంగమ్మకు పళ్ళెం అందించింది

రంగమ్మ ముఖాన్నింత చేసుకొని ''అమ్మగోరూ!'' అని శాంతి కాళ్ళకు దణ్ణం పెట్టింది

''ఇదేంటే? నాకు దణ్ణం పెడతావేంటి, లే! వెళ్ళి నీ మొగుడికి, నీ కొడుక్కి పెట్టు '' అంది

రంగమ్మ పళ్ళెంలోని చీర, రెండ్రూపాయల నోటిని చేత్తో పట్టుకొని మిగిలినవాటిని కొంగులో వేసుకొని బయటకు వెళ్ళిపోయింది

వెళ్ళిపోతున్న రంగమ్మవైపు అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయింది శాంతి

ఇప్పుడామె మనసు ఆందోళనా రహితంగా, ప్రశాంతంగా, హాయిగా ఉంది

రంగమ్మ వీధి మలుపు తిరిగి వెళ్ళిపోగానే తలుపులు వేసుకొని భర్త ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది శాంతి

గుడిశె వైపుకు నడుచుకుంటూ వెళ్తున్న రంగమ్మకు నిన్న ఉదయం శాంతి జగదీష్‌తో అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి

''నా కన్నా పనిమనిషే నయం! మీ కన్నా దాని మొగుడే నయం! పండగనాడు దానికి ఓ క్రొత్త చీరైనా ఉంది దాని యజమానినైన నాకు అదీ లేదు రేపది క్రొత్తచీర కట్టుకొని వచ్చి నా దగ్గిర లింగు లింగు మంటూ తిరిగితే ఎప్పుడూ కట్టుకునే పాతచీరతో దానిదగ్గిర నేనెలాతిరిగేదండీ?''

ఆ మాటలు గుర్తొచ్చి రంగమ్మ తనలో తనే అస్పష్టంగా ఏదో గొణుక్కుంది

''పోనీలే, అమ్మగోరు సంతోషంగా ఉన్నారు. నిన్న పప్పురుబ్బి ఉప్పుకోసం వంట గదిలోకి వచ్చేటప్పుడు అమ్మగోరి మాటలు నేను ఇనకపోతే ఇయ్యాల, పండగ పూటా, అమ్మగోరి మనసు పాడుసేసిందాన్నై పోదును పెద్ద గొప్పగా నిన్న సాయంత్రం మావ కొన్న ఎర్రచీర ఇయ్యాల కట్టుకొనొత్తే పాపం అమ్మగోరు ఎంత బాధపడి పోయుండేవోరు? ఛ! ఇయ్యాలన్నీ ఇలాగ ఆలో సిత్తన్నానేటి? అమ్మగోరేటి? నా చీరను సూసి బాధపడ్డం ఏటి? ఏదో అలా అన్నారేమోగానీ, నిజంగా నా మీద కోపం ఉంటే గార్లు, బూర్లు, డబ్బులు, చీర అన్నీ ఇత్తారా ఏటి? నాది చిన్న మనసు కాబట్టే ఇలా ఆలోచిత్తంది. ఎంతైనా అమ్మగోరిది పెద్ద చెయ్యి, పెద్ద మనసు .''

అలా ఏవేవో అనుకుంటూ గుడిశె చేరుకుంది రంగమ్మ

★

విశాఖపట్నం ఆంధ్రాబ్యాంక్ ఎంప్లాయీస్ రిక్రియేషన్ క్లబ్‌వారు తమ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ కార్యక్రమాలలో భాగంగా ప్రముఖ రచయిత, సినీ నటుడు శ్రీ గొల్లపూడి మారుతీరావు అభినందనసభ జరిపారు. వేదికపై ఉన్న శ్రీయుతులు చాట్ల శ్రీరాములు, డి బాలకృష్ణ, ఇ. శివశంకరం, గొల్లపూడి మారుతీరావు, డా. కె విశ్వనాథరావులని చిత్రంలో చూడవచ్చు